

Mensen kunnen last hebben van elkaar.

Sommigen zijn heel lichtgeraakt, terwijl anderen heus wel een punt hebben. Als burens er niet meer samen uitkomen, verschijnt in Maastricht de Stichting Buurtbemiddeling ten tonele.

Brandjes in de buurt blussen

ACHTERGROND BUURTBEMIDDELING

MAASTRICHT
DOOR WOI KOK

Bemiddelen in Amerikaanse bendeoorlogen: dat gaat natuurlijk nooit goed. Tenminste, dat zou je denken. Maar na een keur aan bedreigingen en na al dat wapengekletter, bleek het wonderwel mogelijk om een einde te maken aan jarenlange vetes. Een kwestie van communicatie, een woord dat met hoofdletters dient te worden geschreven, leren we al snel op deze trainingsavond van de Stichting Buurtbemiddeling Maastricht. Nu voert het natuurlijk te ver om Amerikaanse bendeoorlogen te vergelij-

ken met geluidsoverlast, overhangende takken, van het balkon af gegooide peuken of een verkeerd geplaatste container, maar in feite komt de aanpak van het conflict op hetzelfde neer, betogen Gerard Mol (67) en Jan van der Weerd (57). Alles valt of staat met de manier van communiceren, met het raken van de juiste snaar. En met goed hiëstren en onbevooroordeeld zijn, niet te vergeten.

Overgewaaid

De systematiek waaide over uit Amerika en de vormen van buurtbemiddeling schoten sinds begin deze eeuw in Nederland als paddenstoelen uit de grond. Zo ook in

“
Als je het goed met je buurman kunt vinden, heb je geen last van de container die misschien ergens staat waar dat eigenlijk niet hoort.

Gerard Mol

Jan van der Weerd (tweede van links) en Gerard Mol op training.
FOTO LORAINÉ BODEVÉS

ILLUSTRATIE BEREND VONK

Maastricht. Aanvankelijk nog onder de vlag van welzijnsinstelling Trajekt, maar sinds een aantal jaren als een aparte stichting, waarin twintig buurtbemiddelaars op vrijwillige basis actief zijn. Ze worden aangestuurd door Mol en Van der Weerd, die daarnaast ook zelf met hun voeten in de klei staan. En die al heel wat hebben meegemaakt.

Rijdende Rechter

Want of een dergelijke stichting nodig is? Kijk maar eens naar de cijfers. Vorig jaar behandelde het team van buurtbemiddelaars in Maastricht liefst 114 zaken; dit jaar ligt het aantal consussen al op 47. In de meeste gevallen gaat het om geluidsoverlast, al bestaat het palet uit allerlei Rijdende Rechter-achtige

conflicten. „Het zit vaak in het koppie van mensen”, zegt Van der Weerd. „Wat kun je van elkaar verdragen, hoe verhoud je je tot elkaar? Neem die vrouw wier buurvrouw haar niet groette terwijl zij wel had gegroet. Die dacht vervolgens dat haar buurvrouw haar niet mocht, maar dat mens had haar groet niet eens meegekregen. Die vrouw had misschien last van haar eigen of was in gedachten verzonken. Het gevolg was wel dat de acceptatiegrens ineens een stuk lager lag. Mensen moeten nooit dingen of gedachten voor anderen gaan invullen. NIVEA: Niet Invullen Voor Een Ander, dat is een belangrijke les.

Mol vult aan: „Als je het goed met je buurman kunt vinden, heb je geen last van de container die misschien

ergens staat waar dat eigenlijk niet hoort. Die mag wat jou betreft dan zelfs voor je eigen raam staan, in plaats van die pot bloemen of planten.” Als burens zich aan elkaar storen - het kan daarbij ook gaan over werkelijk de pietluttigste dingen - en niet langer met elkaar over de deur kunnen, wordt vaak de politie gebeld. Of de woningcorporatie. Die verwijzen in veel gevallen door naar buurtbemiddeling, hoewel de stichting zelf ook steeds vaker direct door burgers wordt benaderd, een kwestie van steeds meer naamsbekendheid.

Duo's

Buurtbemiddeling gaat vervolgens met steeds wisselende duo's („Zo

blijf je van elkaar leren”) op pad. Eerst naar de klager thuis, vervolgens naar de burens. Aparte gesprekken met neutrale, op rustige toon gestelde open vragen, om de betrokken partijen vervolgens op neutraal terrein uit te nodigen. Dat kan een buurtcentrum zijn, een basisschool of het kantoor van een woningcorporatie. Zelf heeft de stichting geen kantoor. „De woonkamers van mensen zijn onze kantoren”, stellen Mol en Van der Weerd. Dat neutrale terrein is wel nodig. „Omdat er anders sprake is van een thuisvoordeel”, zegt Van der Weerd. „En daarnaast kan diegene die er woont niet uit een gesprek weglopen. Tenminste, ik zou op zo'n moment niet zomaar mijn huis verlaten.”

Natuurlijk zijn er partijen die weigeren met elkaar in gesprek te gaan, maar in veel gevallen, zo'n 70 procent, lukt het toch om succes te boeken, stelt Gerard Mol. „Maar wat is succes?”, nuanceert Van der Weerd. „Laten we zeggen dat er dan eindelijk iets van beweging in de situatie is gekomen. Mensen zijn dan bereid om in elk geval naar elkaar te luisteren en om zich meer in te leven.” Dat is het loon van de buurtbemiddelaars, stelt Mol. „Als mensen elkaar in de armen vallen en direct een hapje gaan eten, is dat goud waard. Maar meestal komen we er met een fooi van af, al hebben we ook dan iets kunnen betekenen.”

Reageren?

ivo.kok@delimburger.nl

‘Studenten zijn aparte tak van sport vanwege groter aantal betrokkenen’

De Stichting Buurtbemiddeling Maastricht, de gemeente, de verschillende woningcorporaties, welzijnsinstelling Trajekt en de politie hebben vorige week het convenant buurtbemiddeling getekend. Daarmee is het werk van de twintig vrijwillige buurtbemiddelaars (ze krijgen wel een onkostenvergoeding, terwijl de twee coördi-

natoren worden betaald) voor de toekomst gegarandeerd. De buurtbemiddeling werd aanvankelijk opgestart onder de paraplu van Trajekt, maar vanwege teruglopende budgetten en bezuinigingen die het bestaan van buurtbemiddeling in direct gevaar zouden kunnen brengen, besloten de vrijwilligers in 2013 om verder te gaan in een

zelfstandige stichting. Verantwoordelijk SP-wethouder Jack Gerats: „Ik heb er veel vertrouwen in dat de stichting en haar vrijwilligers een essentiële bijdrage blijven leveren aan de leefbaarheid en de saamhorigheid in de buurten van Maastricht.” De stichting bemoeit zich overigens niet met overlast die studenten in

de stad veroorzaken. „Dat is namelijk een aparte tak van sport”, zegt Monique Benning (47), die zich daar namens Trajekt mee bezighoudt. „Omdat er veel meer partijen bij betrokken zijn. De studenten in de studentenhuizen die vaak allemaal naar elkaar wijzen, de kamereigenaren, de omwonenden en de verhuurbedrijven.”